

O SVATÉ MAŘÍ MAGDALÉNĚ

Svatoroční muzika 64

Ně - kdy ve li - ká hříš - ni - ce Mag da - lé - na
ny - ní Bo ži mi - lov - ní - ce u - či - ně - ná,

kte - rá prv svět mi - lo - va - la, v ne - pra - vo - stech se ko - cha -

- la. Již vše o - pus - ti - la, s Bo - hem se smí - ři - la.

1. Někdy veliká hříšnice Magdaléna
nyní Boží milovnice učiněná,
kteřá prv svět milovala, v nepravostech se kochala.
Již vše opustila, s Bohem se smířila.
2. Při farizejském obědě pomoc žada,
spomoženo jí k svobodě, k nohám padá.
Slzama nohy svažuje, vlasy svými očišťuje,
líbá, mastmi maže, na plat se netáže.
3. Ó, velmi divná moc lásky: Magdaléno,
do nejmenší zstřelas vrasky, vše zhojeno!
Před hodovníky se nížiš, k spasení tvému se blížíš,
nikoli přicházíš tak, jak zas odcházíš.
4. Pro tvé vroucné milování, Magdaléno,
pro tvé horlivé pokání, svatá ženo,
došlas hříchův odpuštění, anjelského navštívení
na poušti častěji, nad jiné hojněji.
5. Na poušti dlouhos bydlela. Nebydlela,
nebe zde jsi raděj měla: měla, měla
k nebi často vyzdvížená, muzikou z nebe uctěná
poušť tato má býti, nebe zakusiti.
6. Šaty tvé na tobě shnily, rozpadaly,
vlasy tvé tebe přikryly, oděv daly.
V toms Bohu tvému sloužila, ustavičně se modlila
až do rozloučení v těle tvém bydlení.
7. S tím světem jsouc rozloučená, hned té chvíle
byla jsi s Bohem spojená velmi mile.
Anděle prozpěvovali, tebe jsou korunovali.
Toho dej tam, Pane, ať se nám dostane.
8. Poznej, kající človičku, dobrodiní,
kteřé bídnému červíčku Pán rád činí,
jestli k němu se obrátí, hříchův svých cestu ukrátí:
nechtějž ty meškati, tím všim pohrdati.